

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **Okresná prokuratúra Trnava** so sídlom Vajanského ulica č. 22, proti žalovanej: **Správa katastra Trnava** so sídlom Vajanského ulica č. 2, Trnava, **za účasti: 1/ L.M.FINANC, s.r.o.**, so sídlom Tehelná č. 8, Trnava, IČO: 36 250 244, v zastúpení konateľom Ladislavom Matovičom s adresou Tehelná č. 8, Trnava, t.č. na neznámom mieste, zast.: opatrovníkom T., T., a 2/ P., bytom O.O., obaja zast.: *JUDr. Petrom Tóthom*, advokátom z Advokátskej kancelárie so sídlom Bartoškova č. 7, 831 04 Bratislava, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu v katastrálnom konaní, na odvolanie **Krajskej prokuratúry Trnava**, Dolné Bašty č. 1, Trnava proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 26. januára 2011 č. k. 24S/13/2010-70, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 26. januára 2011 č. k. 24S/13/2010-70 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. V 1055/09 zo dňa 03. apríla 2009 **r u š í** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalobkyni a zúčastneným osobám 1/ L.M.FINANC, s.r.o., Trnava a 2/ P., O. právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

I.**Konanie na správnom orgáne**

1. Žalovaná vyznačila postupom podľa § 31 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej v texte rozsudku tiež „zák. č. 162/1995 Z.z.“) dňa 03.04.2009 rozhodnutie č.: V 1055/09, ktorým povolila v zmysle podaného návrhu vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam zapísaným pod

1. parc. č. X. až X.X., všetko záhrady, v obci T., k. ú. T. na LV č. X., ďalej
2. parc. č. X., zastavané plochy a nádvoria, a stavba (budova) súp. č. 47 v obci T., k. ú. T. na LV č. X., ako aj
3. parc. č. X. až X., všetko zastavané plochy a nádvoria, v obci T., k.ú. T. na LV č. X.,

v zmysle kúpnej zmluvy uzavretej dňa 23.03.2009 medzi obchodnou spoločnosťou L.M.FINANC s.r.o., zast.: opatrovníkom T. na základe uznesenia Okresného súdu Trnava č. k. 36C 115/08 zo dňa 11.2.2009 ako predávajúcim a P. ako kupujúcim.

Podľa § 31 ods. 6 zák. č. 162/1995 Z.z. rozhodnutie o povolení vkladu nadobúda právoplatnosť dňom vydania rozhodnutia. Proti rozhodnutiu, ktorým sa vklad povoľuje, nemožno podať odvolanie, návrh na obnovu konania a ani ho nemožno preskúmať mimo odvolacieho konania.

Ia.**Protest prokurátora**

2. Proti uvedenému rozhodnutiu o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností č. V 1055/09 podala dňa 04.08.2009 žalobkyňa protest prokurátora č. Pd 169/09-4 z 27.07.2009, v ktorom uviedla, že uvedeným rozhodnutím boli porušené ustanovenia § 31 ods. 1, 2 a 3 zák. č. 162/1995 Z.z. ďalej § 36b ods. 2 písm. f) vyhlášky Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. 79/1996 Z.z. a v spojitosti s § 22 ods. 4 zák. č. 162/1995 Z.z. aj ust. § 3 ods. 1, § 32 ods. 1 a § 46 Správneho poriadku.

3. Verejný záujem na prejednanie protestu prokurátora mal byť preukázaný tou skutočnosťou, že advokát JUDr. Roman Cibulka prostredníctvom podnetu požiadal orgány prokuratúry preskúmať rozhodnutia Správy katastra Trnava vo vkladových konaniach č. V 557/09, V 558/09, V 604/09, V 1055/09, V 1056/09 a V 1057/09. V uvedených veciach namietal, že na povolenie týchto vkladov podľa neho malo predchádzať pre nakladanie s prevádzaným majetkom schválenie súdu v zmysle ustanovenia § 28 Občianskeho zákonníka, nakoľko predmetné kúpne zmluvy za predávajúceho nezvestného Ladislava Matoviča uzatváral jeho syn T., ktorý ho zastupoval ako súdom ustanovený opatrovník.

4. Prokuratúra zdôraznila tú skutočnosť, že za predávajúceho L. M. FINANC s. r. o., ktorého konateľom je Ladislav Matovič, uzatváral predmetnú kúpnu zmluvu T., ktorý bol uznesením Okresného súdu v Trnave č. 36C 115/08-121 právoplatným dňa 11.2.2009 ustanovený za opatrovníka. Za tejto situácie dôvodila okresná prokurátorka, že bez toho, aby ku kúpnej zmluve nebol priložený v zmysle § 28 Občianskeho zákonníka súhlas súdu pre disponovanie s majetkom nezvestného opatrovanca Ladislava Matoviča, nemohol byť žalovanou vklad povolený.

Podľa § 28 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia citovanej zmluvy platí, že ak zákonní zástupcovia sú povinní aj spravovať majetok tých, ktorých zastupujú, a ak nejde o bežnú vec, je na nakladanie s majetkom potrebné schválenie súdu.

5. Prokuratúra z textu ust. § 28 Občianskeho zákonníka vyvodila záver, že vyplýva zákonné obmedzenie pre zákonných zástupcov spravujúcich majetok iných osôb pri nakladaní s takýmto majetkom nad rámec tzv. bežných úkonov. Toto obmedzenie sa vzťahuje tak na rodičov ako zákonných zástupcov maloletých detí pri nakladaní s ich majetkom, ako aj na poručníkov, ktorí spravujú cudzí majetok, či opatrovníkov ustanovených osobám nespôsobilým k právnym úkonom alebo ustanoveným súdom v zmysle ust. § 29 Občianskeho zákonníka. Z daného potom prokuratúre vyplynulo, že pokiaľ nejde o bežnú vec, potrebuje opatrovník schválenie súdu vždy. Súd schvaľuje úkony až vtedy, keď už boli urobené. Svoj

súhlas súd nemôže dať vopred, keďže obsah právneho úkonu nie je ešte známy. Tým menej môže súd zákonným zástupcom vopred schvaľovať ich právne úkony.

6. Na základe argumentácie žalobkyne Katastrálny úrad v Trnave v súlade s § 26 ods. 6 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre (ďalej na účely tohto rozsudku tiež „zák. č. 153/2001 Z.z.“) a § 69 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní protestu prokurátora č. Pd 169/09-4 zo dňa 27.7.2009 vyhovel a rozhodnutím č. Vo 3/2009 z 30.09.2009 rozhodnutie žalovanej o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností č. V 1055/09 zo dňa 03.04.2009 zrušil a vec jej vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

7. Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky konajúci ako odvolací orgán na základe odvolania P. zo dňa 23.10.2009 postupom podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zmenil hore uvedené rozhodnutie Katastrálneho úradu v Trnave č. Vo 3/2009 zo dňa 30.9.2009 tak, že vyslovil nový výrok: *Katastrálny úrad v Trnave podľa § 27 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava č. Pd 169/09 – 4 zo dňa 27.7.2009 nevyhovuje a rozhodnutie Správny katastra Trnava o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností č. V 1055/09 zo dňa 3.4.2009 potvrdzuje.*

II.

Konanie na prvostupňovom súde

8. Proti tomuto rozhodnutiu žalobkyňa v zmysle svojho oprávnenia podľa § 35 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku podala na Krajský súd v Trnave žalobu zo dňa 26.02.2010.

9. Krajský súd ako súd prvého stupňa po zistení, že napadnuté rozhodnutie nie je vylúčené zo súdneho prieskumu (§ 248 O.s.p.), že žaloba podľa obsahu má všetky

náležitosti a bola podaná v 2-mesačnej lehote, na nariadenom pojednávaní dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť.

10. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa krajský súd v prvom rade vysporiadal s námietkou účastníka, či má právomoc a príslušnosť vo veci konať a v tejto súvislosti aj s namietanou pasívnou legitimáciou. Krajský súd dospel k záveru, že vecná aj miestna príslušnosť je Krajskému súdu v Trnave daná a správne bola žalovaná Správa katastra v Trnave ako pasívne legitimovaná osoba.

11. K meritu veci ďalej krajský súd vyslovil názor, že správny orgán rozhodoval v intenciách zákona, dôkazy, ktoré predložil správny orgán a na základe ktorých založil svoje rozhodnutie nie sú pochybné a vykonané dôkazy logicky robia možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Rozhodnutie správneho orgánu nepovažuje za nehumánne, neefektívne ani nemorálne.

12. K ďalšej námietke žalobkyne, že je potrebné, aby takýto úkon - uzavretie kúpnej zmluvy, bol schválený súdom v zmysle § 28 Občianskeho zákonníka, lebo nešlo o bežnú vec, krajský súd zdôraznil, že už takýto úkon súd schválil tým, že v zmysle § 192 ods. 2 O.s.p. vo výroku právoplatného rozhodnutia vymedzil rozsah práv a povinností opatrovníka aj v súvislosti s predajom nehnuteľností, pričom svoje rozhodnutie riadne zdôvodnil s odkazom na vznikajúce problémy pri spravovaní rozsiahleho majetku nezvestného, ako aj s prihliadnutím na verejný záujem, napr. možných veriteľov. Výklad žalobkyne, že raz vymedzené práva a povinnosti opatrovníka v právoplatnom súdnom rozhodnutí by bolo nutné ešte opätovne schvaľovať v súdnom konaní, by nepochybne prinieslo ďalšie praktické problémy so starostlivosťou o majetok, s navyšovaním sporov, nehospodárnosťou a pod.

13. Krajský súd na záver upozornil na skutočnosť, že v rozhodnutí Okresného súdu v Trnave o ustanovení opatrovníka je nutné rozlišovať oprávnenia opatrovníka v dvoch rovinách, kde v prvej rovine je opatrovník oprávnený a povinný zastupovať opatrovanca pri všetkých úkonoch a spravovať jeho majetok v celom rozsahu, najmä uzatvárať za opatrovanca zmluvy, vrátane zmlúv o prevode nehnuteľnosti a disponovať s jeho finančnými prostriedkami ako fyzickej osoby a v druhej rovine uznesenie Okresného súdu v Trnave o ustanovení opatrovníka vymedzuje práva a povinnosti opatrovníka vykonávať

za svojho otca práva a povinnosti spoločníka a konateľa obchodnej spoločnosti L.M.FINANC, s.r.o. V danom prípade boli predmetom prevodu vlastníctva na základe kúpnej zmluvy nehnuteľnosti, ktoré nepatrili fyzickej osobe a to nezvestnému Ladislavovi Matovičovi, ale boli vo vlastníctve iného právneho subjektu a to obchodnej spoločnosti L.M.FINANC, s.r.o., teda iného právneho subjektu, pričom opatrovník v tomto prípade konal na základe poverenia súdu vykonávať práva a povinnosti spoločníka a konateľa, ku ktorým nepochybne patria aj práva rozhodovať o predaji majetku obchodnej spoločnosti.

III.

Odvolanie Krajskej prokuratúry/stanoviská

14. Vo včasnom odvolaní zo dňa 18.02.2011 (č. 1. 81) podanom v súlade s § 6 ods. 1 písm. b) zák. č. 153/2001 Z.z. proti rozsudku prvostupňového súdu žalobkyňa prezentovaná Krajskou prokuratúrou Trnava poukázala na nezákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej.

Podľa § 6 ods. 1 písm. b) zák. č. 153/2001 Z.z. platí, že ak nie je ďalej ustanovené inak, nadriadený prokurátor je oprávnený vykonať úkony podriadeného prokurátora alebo rozhodnúť, že ich vykoná iný podriadený prokurátor.

15. Svoje odvolanie odôvodnila tým, že katastrálny orgán mal povinnosť preskúmať oprávnenie prevodcov nakladať s nehnuteľnosťami, resp. oprávnenie opatrovníka stanoveného uznesením súdu nakladať s prevádzaným majetkom. V súlade s § 28 Občianskeho zákonníka bolo potrebné na prevod nehnuteľného majetku schválenie takejto kúpnej zmluvy súdom a k návrhu na vklad bolo potrebné predložiť nielen uznesenie o ustanovení opatrovníka, ale aj listinu dokladujúcu schválenie úkonu vykonaného opatrovníkom v mene opatrovanca zo strany súdu.

16. Nestotožnila sa ani s názorom krajského súdu, že vo výroku uznesenia o ustanovení opatrovníka v zmysle § 192 ods. 2 O.s.p. určený rozsah práv a povinností opatrovníka predstavuje schválenie úkonu a že prípadné ďalšie schvaľovanie súdom

by predstavovalo zvyšovanie sporov, nehospodárnosť ako i ďalšie praktické problémy v súvislosti so starostlivosťou o majetok. Takto prezentovaný názor krajským súdom podľa žalobkyne popiera celú podstatu opatrovníckeho konania a umožňoval by nekontrolovateľné nakladanie opatrovníka s majetkom opatrovanca. Výrok rozhodnutia o ustanovení opatrovníka určuje rozsah opatrovníckych práva a povinností a nie je schválením súdu, ani nahradením schvaľovacieho úkonu zo strany súdu tak, ako to má na mysli § 28 Občiansky zákonník. Navyše žalobkyňa zastáva názor, že súd nemôže svoj súhlas dať vopred, keďže obsah právneho úkonu mu ešte nie je známy.

17. Ďalej v svojom odvolaní poukázala na rozpornosť záverov krajského súdu v tom, že na jednej strane tvrdil, že stanovením rozsahu práv a povinností vo výroku uznesenia o ustanovení opatrovníka došlo k schváleniu všetkých právnych úkonov opatrovníka naraz, na druhej strane tvrdil, že schválenie právneho úkonu súdom nie je potrebné. Znenie výroku uznesenia o ustanovení opatrovníka spôsobilo zmatečnosť jeho výkladu a aplikácie. V napadnutom rozhodnutí sa súd nezaoberal jeho platnosťou, resp. neplatnosťou, ale vo svojom odôvodnení sa upokojil s konštatovaním, že žiadny orgán nespochybnil jeho zákonnosť a preto je platný a vykonateľný.

18. V odvolaní tiež žalobkyňa uviedla, že sa domnieva, že funkcia konateľa a spoločníka môže vzniknúť len na základe ustanovení Obchodného zákonníka. Vzhľadom na rešpektovanie právoplatného rozhodnutia okresného súdu o ustanovení opatrovníka do funkcie konateľa a spoločníka za základe ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a Občianskeho zákonníka, je možné akceptovať vznik tejto funkcie aj na základe týchto ustanovení, avšak len za podmienky následného schválenia právneho úkonu opatrovníka súdom.

19. Z vyššie uvedených dôvodov sa žalobkyňa nestotožnila s právnymi závermi krajského súdu, ktoré nemajú oporu v zákone a sú podľa nej zmatečné. Je toho názoru, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil.

20. Záverom žalobkyňa navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

21. Na odvolanie žalobkyne podaním zo 04.03.2011 (č. 1. 89) prostredníctvom svojho právneho zástupcu zareagovala zúčastnená osoba 1/ L.M.FINANC, s.r.o. Úvodom vyjadrila svoje hlboké znepokojenie nad osobným odvolaním osoby KP JUDr. Ľ. K., ktorý nebol aktívnym účastníkom konania pred správnyimi orgánmi ako aj pred súdom. Ďalej namietala nesprávne uvedené označenie zákona o prokuratúre, keďže zákon č. 151/2003 Z. z. je vyhláškou Ministerstva dopravy pôšt a telekomunikácii SR.

22. Podané odvolanie preto považuje za neobjektívne a účelovo podané bez opory v skutkových zisteniach ako aj procesne neadekvátne. Skutkové a právne závery uvedené v rozhodnutí krajského súdu považuje za skutkovo ako aj právne odôvodnené a v plnom rozsahu preukázané a žiadal preto odvolanie zamietnuť a potvrdiť rozhodnutie prvostupňového súdu.

23. V nasledujúcom podaní z 13.09.2011 zúčastnená osoba 1/ L.M.FINANC, s.r.o., Trnava predložila žiadosť o prednostné rozhodnutie veci. Svoj nárok na prednostné rozhodnutie veci, tzn. výskyt objektívneho dôvodu, ktorý v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva odôvodňuje zmenu poradia došlých vecí tým, že legálne uprednostňuje vybavovanie tejto veci súdom pred inými, obchodná spoločnosť L.M.FINANC, s.r.o. bližšie nespresnila.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru,

že odvolanie je dôvodné, pretože v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.), je vydané v súlade so zákonom, a preto postupom podľa § 220 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok zmenil tak, že z dôvodu uvedenom v § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. napadnuté rozhodnutie žalovanej postupom podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zrušil a vrátil mu späť na ďalšie konanie v zmysle nasledujúcich záverov.

25. Predovšetkým Najvyšší súd zdôrazňuje, že podstatou súdneho odvolania ako aj žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáha preskúmania rozsudku krajského súdu, je právna otázka, či môže orgán správy katastra povoliť vklad vlastníckeho práva predložený opatrovníkom vlastníka bez súhlasu súdu. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia. K pochybnostiam žalobkyne, či vôbec môže byť inštitút civilného opatrovníctva využitý na zákonné zastupovanie pri výkone funkcie orgánu obchodnej spoločnosti v celosti, ak sa konateľ a súčasne spoločník spoločnosti s ručeným obmedzeným nachádza t.č. na neznámom mieste, sa Najvyšší súd vzhľadom na existenciu právoplatného uznesenia Okresného súdu Trnava z 11.02.2009 č. k. 36C 115/08-121 nebude vyjadrovať.

26. Vzhľadom na uvedené sa Najvyšší súd musel na prvom mieste zaoberať otázkou aktívnej legitímácie prokuratúry najmä v tom rozsahu, kedy je tento štátny orgán dohľadu nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy (najmä § 4 ods. 1 písm. e/ zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre) oprávnený za danej situácie domáhať sa nápravy zistenej nezákonnosti (m.m. rozsudok Najvyššieho súdu z 08.11.2011 sp. zn. 1Sžr/10/2011).

A) K medziam aktívnej legitímácie konajúcej prokuratúry:

27. Na prvom mieste Najvyšší súd akceptuje oprávnenie Krajskej prokuratúry ako nadriadenej prokuratúry v zmysle § 6 ods.1 písm. b) a § 42 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z. (nesprávne bolo v odvolaní uvedené číselné označenie zákona 151/2003, čo však bolo napravené riadnym označením citovaného zákona „o prokuratúre“) vykonať procesné úkony podriadeného prokurátora v súdnom prieskume. Toto oprávnenie nepochybne po stránke

procesnej v zmysle svojho oprávnenia (§ 42 ods. 3 zák. č. 153/2001 Z.z.) využil krajský prokurátor.

28. Avšak celkom odlišnou otázkou je to, či prokurátor v tomto súdnom prieskume rozhodnutia správneho orgánu preukázal naplnenie osobitných zákonných predpokladov, ktoré ho v zmysle § 35 v spojení s § 249 O.s.p. legitimizujú na podanie žaloby. Najvyšší súd tu má na mysli striktné obmedzenie právomoci prokurátora zákonodarcom v tom duchu, aby iba výnimočne zasiahol do súkromnej autonómie právnych vzťahov.

Podľa § 35 ods. 1 písm. b) O.s.p. prokurátor môže podať návrh na začatie konania, ak ide o preskúvanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v prípadoch, v ktorých sa nevyhovelo protestu prokurátora a za podmienok uvedených v tomto zákone.

Podľa § 249 ods. 3 O.s.p. prokurátor pri podaní návrhu podľa § 35 ods. 1 písm. b) (ďalej len "žaloba") dbá o to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté.

29. Práve posledne uvedená maxima zachovávanía práv nadobudnutých účastníkmi v dobrej viere (materiálna podmienka aktívnej legitímácie) orgánmi prokuratúry je pre tento súdny prieskum rozhodujúca a predstavuje verejný záujem na stabilite právnych vzťahov a s tým nerozborne súvisiaci záujem na ich ochrane. Akého charakteru a kto je účastníkom právneho vzťahu v katastrálnom konaní posudzovanom, o tom vypovedá administratívny spis.

30. Z priloženého administratívneho spisu pre Najvyšší súd nepochybne vyplýva, že dňa 24.03.2009 bol podaný návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k tam uvedeným nehnuteľnostiam v zmysle priloženej kúpnej zmluvy z 23.03.2009 uzavretej v ten istý deň medzi obchodnou spoločnosťou L.M.FINANC s.r.o., Trnava ako predávajúcim a P., O. ako kupujúcim. Na základe podpisu uvedenej zmluvy došlo k vzniku súkromného právneho vzťahu, obsahom ktorého sú jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán, a to

najmä práva kupujúcej na prevod vlastníckeho práva (viď článok IV.) k uvedeným nehnuteľnostiam.

31. Práve takto je vymedzený súkromno-právny vzťah, pri ktorom, ak chcela prokuratúra využiť svoje oprávnenie podľa § 249 ods. 3 O.s.p., musela preukázať, že dbá o to, aby práva, ktoré hore uvedené zmluvné strany nadobudli v dobrej viere, boli čo najmenej dotknuté.

32. Spochybnenie dobrej viery konajúcich osôb (a *contrario bona fide*) v zmysle požadovanom v § 249 ods. 3 O.s.p. musí vychádzať (viď článok 2 ods. 3 ústavy) z nepreukázania presvedčenia konajúcich osôb, že ide o správnu vec. Hranicu uvedeného spochybňovania vymedzuje také konanie jednotlivca (*malus*), ktoré je vedené nečestnou pohnútkou, vykazuje znaky nemorálneho, zavádzajúceho, simulovaného alebo iného, spoločensky nežiaduceho správania účastníkov konkrétneho právneho vzťahu alebo vyšší stupeň neistoty, či je zákon správne vykladaný. Potom, ak je prokuratúra zaťažená povinnosťou (čl. 2 ods. 2 ústavy) rešpektovať takúto charakteristiku súkromnej autonómie právnych vzťahov a súčasne naplniť svoje ústavné poslanie, potom sa od nej celkom oprávnenie očakáva, že práva jednotlivcov, ktoré nezvratne vykazujú uvedené nedostatky, bude pri výkone svojho dohľadu nad dodržiavaním zákonnosti takto preverovať.

33. Ako už Najvyšší súd citoval z podaného protestu prokurátora (p. č. 3), žalobkyňa v svojich podaniach konkretizovala (informácia o podnete súkromnej osoby), prečo vôbec zavkladovanie vlastníckeho práva (svojim rozsahom značným a dotýkajúcim sa aj národno-kultúrnej pamiatky) do katastra nehnuteľností je už mimo rámec dobrej viery (opatrovník konal samostatne mimo rámec súdneho dohľadu zakotvenom v § 28 Občianskeho zákonníka, čo je v rozpore s bežne očakávaným výkladom) a prečo a ako sa mal orgán správy katastra s touto situáciou vysporiadať (vyžadovať predloženie súhlasu súdu). Preto je celkom jednoznačné, že takýmto konaním orgánu prokuratúry došlo v prejednávanej veci k legitímnemu spochybneniu dobrej viery konajúcich osôb pri vklade vlastníckeho práva na kupujúceho.

34. Hore opísaný prístup žalobcu k výkonu svojho oprávnenia chrániť práva jednotlivcov má oporu v zákone. Najvyšší súd už v svojom rozsudku sp. zn. 1Sžr/10/2011 vyslovil nielen, že: *„Predovšetkým v oblasti súkromnoprávných vzťahov, kam právne vzťahy vznikajúce pri evidencii prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nepochybne patria, je nutné kontrolovať dodržiavanie oprávnenosti zasahovania orgánov verejnej moci do týchto vzťahov, a to v rozsahu článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.“*, ale aj vymedzil základné oprávnenia orgánov prokuratúry vo vzťahu k správne súdnictvu. Ak uvedená procesná podmienka dobrej viery pri podaní návrhu na vklad vlastníckeho práva po uzavretí zmluvy, ktorej účelom bol prevod vlastníctva k viacerým nehnuteľnostiam, bola žalobcom hodnoverne spochybnená, potom sú orgány prokuratúry oprávnené vyvolať súdny prieskum zákonnosti vkladu vlastníckeho práva.

35. Na základe hore prezentovaných právnych záverov a úsudkov preto Najvyšší súd dospel k právne názoru, že v prejednávanej veci žalobkyňa bola aktívne legitimovaná na podanie žaloby.

B) K povinnosti opatrovníka žiadať o súdny súhlas:

36. Žalobkyňa vyslovila nesúhlas s právnym názorom krajského súdu, že ďalší súhlas súdu s úkonmi opatrovníka nie je v zmysle § 28 Občianskeho zákonníka potrebný, nakoľko z uznesenia okresného súdu nevyplýva takýto postup.

37. Predovšetkým Najvyšší súd poukazuje na obsah ustanovenia § 28 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 28 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia citovanej zmluvy platí, že ak zákonní zástupcovia sú povinní aj spravovať majetok tých, ktorých zastupujú, a ak nejde o bežnú vec, je na nakladanie s majetkom potrebné schválenie súdu.

38. Z citovaného textu § 28 s využitím sémantickej metódy výkladu vyplýva jednoznačný záver zákonodarcu podriaadiť činnosť opatrovníka pod dohľad súdnej moci (vydávaním „a priori“ súhlasu) s pripustením výnimky, že súd oprávňuje opatrovníka ako zákonného zástupcu pri správe majetku, ktorá nepochybne vykazuje charakter bežnej veci, aby konal samostatne, tzn. bez ingerencie štátneho dohľadu. Takýto záver nielenže nespochybňuje znenie procesného ustanovenia § 192 ods. 2 O.s.p., kedy zákonodarca poveril súd ustanoviť rozsah obsahu výkonu funkcie opatrovníka tým, že konkretizuje jednotlivé jeho práva a povinnosti, ale aj potvrdzuje nasledovné ustanovenie § 193 O.s.p., ktoré aj na výkon funkcie opatrovníka pripúšťa subsidiárne účinky oveľa striktnejšej úpravy súdneho dohľadu pri výkone starostlivosti súdu o maloletých.

Podľa § 192 ods. 2 O.s.p. v uznesení, ktorým súd ustanovuje opatrovníka, uvedie i rozsah opatrovníckych práv a povinností.

Podľa § 193 O.s.p. ustanovenia § 176 až 180 [O.s.p.] platia obdobne.

39. Najvyšší súd ďalej pripúšťa, že napriek uvedeným záverom môže súd konajúci podľa § 192 O.s.p. aj prostredníctvom uznesenia (§ 167 ods. 1 O.s.p.) o ustanovení opatrovníka schváliť konkrétny úkon opatrovníka pre nakladanie s konkrétnym majetkom toho, koho zastupuje, ak nejde o bežnú vec, avšak toto schválenie musí byť súdom vložené do výrokovvej časti uznesenia (§ 169 ods. 1 O.s.p.); neprípustné je schválenie nakladania s majetkom zakomponovať do časti odôvodnenia. Toto však Okresný súd Trnava, ako vyplýva zo všeobecne sformulovanej druhej časti výroku jeho uznesenia č. k. 36C 115/08-121, nevyslovil.

40. Je potom celkom irelevantné (a na toto tiež poukázal Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky v závere str. 3 svojho rozhodnutia z 18.01.2010), že okresný súd sa iba v odôvodnení zaoberal konkrétnym sporom o majetok (odkaz na sp. zn. 17C 59/07), ktorého aktuálny prevod musí ustanovený opatrovník v blízkej budúcnosti riešiť. V zmysle uvedených záverov argumentácia krajského súdu, že ak by raz vymedzené práva a povinnosti opatrovníka v právoplatnom súdnom rozhodnutí by bolo nutné ešte opätovne schvaľovať v súdnom konaní, by potom nepochybne prinieslo ďalšie praktické

problémy so starostlivosťou o majetok, s navyšovaním sporov, nehospodárnosťou, resp. že takýto postup by značne zbyrokratizoval prístup občana k včasnému usporiadaniu majetkových záležitostí, sa javí ako právne nepodložená.

41. Na základe uvedených záverov malo byť preto očakávanou súčasťou návrhu opatrovníka na vklad vlastníckeho práva predovšetkým odôvodnenie, prečo nakladanie s rozsiahlym majetkovým súborom, ktorý tvorí niekoľko desiatok pozemkov (parc. č. X. až X.X.) o výmere dosahujúcej 10.000 m² spolu so stavbou označenou ako národná kultúrna pamiatka, to všetko zaevidované v k.ú. mesta T., opatrovník pokladá za bežnú vec, a prečo nepožiadal príslušný súd v zmysle § 28 Občianskeho zákonníka o schválenie takéhoto úkonu opatrovníka. Až po preskúmaní dôvodov a argumentov opatrovníka ako nenahraditeľných podkladov pre rozhodnutie správneho orgánu v katastrálnom konaní (viď § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. v spojení s § 22 ods. 5 zák. č. 162/1995 Z.z. ako aj § 31 ods. 1 záver zák. č. 162/1995 Z.z.), mal orgán správy katastra povoliť vklad vlastníckeho práva alebo zamietnuť návrh.

Podľa § 31 ods. 1 záver zák. č. 162/1995 Z.z. pri rozhodovaní o vklade prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

42. Či tak orgán správy katastra chcel konať alebo nie nemôže správny súd pri prieskume povolenia vkladu oprieť o odôvodnenie tohto rozhodnutia, lebo zák. č. 162/1995 Z.z. prostredníctvom svojho ustanovenia § 31 ods. 4 povolil absenciu odôvodnenia rozhodnutia. Preto postup správneho súdu pri vykonávaní súdneho prieskumu uvedeného rozhodnutia o povolení vkladu vydaného v zmysle § 31 ods. 4 až 6 zák. č. 162/1995 Z.z. musí vychádzať iba z argumentácie tohto orgánu (nadriadeného orgánu) vyslovenej pri vybavovaní protestu prokurátora.

43. Avšak pri porovnaní obsahu rozhodnutí vydaných tak Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky dňa 18.01.2010, resp. Katastrálneho úradu v Trnave zo dňa 30.09.2009 Najvyšší súd nachádza celkom odlišnú argumentáciu. Nakoľko

argumentácia Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky je v prejednávanej veci právne relevantná, nakoľko bola vyslovená vyšší správnym orgánom, musí sa Najvyšší súd k uvedeným záverom vysloviť.

44. Podľa argumentácie Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky (viď str. 4 ods. 6 rozhodnutia č. PO-246/2010/Ja z 18.01.2010) v čase uzavretia kúpnej zmluvy medzi obchodnou spoločnosťou L.M.FINANC, s.r.o. a kupujúcim bol majetok uvedenej spoločnosti oddelený od majetku jednotlivých spoločníkov, tzn. podľa úradu uzatvorením tejto kúpnej zmluvy T. nenakladal s majetkom Ladislava Matoviča, ale s majetkom spoločnosti L.M.FINANC, s.r.o. potom na základe uvedeného výkladu úrad vyslovil právny názor, že na nakladanie s jej majetkom schválenie právneho úkonu nie je potrebné.

45. S takto formulovaným právnym názorom Najvyšší súd nemôže súhlasiť, lebo práve pri tomto prevode majetku obchodnej spoločnosti opatrovník T. prinajmenej vykonával oprávnenia v pôsobnosti vyplývajúcej z výkonu funkcie konateľa Ladislava Matoviča pri nakladaní so zvereným a konkrétne vymedzeným majetkom spoločnosti s ručením obmedzeným, ak zo spoločenskej zmluvy uvedenej spoločnosti pre scudzovanie nehnuteľností nevyplývali ešte iné podmienky, ktorých splnenie mal orgán správy katastra preveriť.

C) K postupu pri určovaní charakteru bežnej veci:

46. Ďalej sa musí Najvyšší súd vyjadriť aj k problematike očakávaného postupu opatrovníka pri vyhodnocovaní, či nakladanie s konkrétne majetkom je možné ešte vyhodnotiť ako bežnú vec alebo už nie. Okresný súd Trnava v citovanom uznesení č. k. 36C 115/08-121 príkladmo vymedzil okruh majetkových dispozícií tým, že *„potreba poveriť opatrovníka aj nakladaním s nehnuteľnosťami, a to bez toho aby úkony opatrovníka súvisiace s prevodom, ale aj s disponovaním finančnými prostriedkami (napr. výbery a vklady hotovosti z bankových účtov, výbery obsahu bezpečnostných schránok*

v bankách, výbery z depozit a pod.) podliehali akémukoľvek dodatočnému schválenie súdom.“, tzn. že podľa neho vykazujú charakteristiku bežných vecí.

47. Za bežnú vec je možné podľa Najvyššieho súdu považovať akékoľvek nakladanie so zvereným majetkom, a to aj obchodnej spoločnosti, a to až dovedy, ak nevzniknú pochybnosti, že už takýto dispozičný úkon opatrovníka so zvereným majetkom podnikateľa nespĺňa, napríklad v rámci obchodných zvyklostí zaužívaných v danom obchodnom odvetví, charakteristiku predpokladanú u bežnosti. Potom je povinnosťou opatrovníka pre zamýšľaným nakladaním s konkrétne vymedzeným majetkom sa v zmysle § 28 obrátiť na príslušný súd, aby ten v rámci výkonu svojho štátneho dozoru nad činnosťou opatrovníka potvrdil, že ide o bežnú vec, resp. v prípade, že tak tomu nie je navrhovaný úkon opatrovníka odsúhlasil.

48. Ako už Najvyšší súd v bode 41. naznačil, pri zmluvnom prevode tak rozsiahleho majetkového súboru, ktorý tvorí niekoľko desiatok pozemkov (parc. č. X. až X.X.) o výmere dosahujúcej 10.000 m² spolu so stavbou označenou ako národná kultúrna pamiatka, to všetko zaevidované v k. ú. mesta T., pochybnosti o bežnosti takéhoto úkonu by vzniknúť mali.

49. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovanom rozhodnutí sp. zn. 1Sžr 10/2011, pri ktorom Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od neho odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

50. Najvyšší súd Slovenskej republiky neuviedol vo výroku zrušujúceho rozsudku zákonné ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené (§ 250j ods. 4 prvá veta O.s.p.), nakoľko dôvodom podania tejto informácie správnym súdom je v zmysle § 250j ods. 4 veta druhá O.s.p. poskytnúť podklady pre posúdenie prípustnosti možného odvolania proti rozsudku súdu. Nakoľko proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu vydaným v správnom súdnictve sú nielen generálne (§ 246 c ods. 1 O.s.p.) ale aj špeciálne

(§ 250ja ods. 6 O.s.p.) neprípustné opravné prostriedky, potom nie je možné ust. § 250j ods. 4 O.s.p. na výroky rozhodnutí Najvyššieho súdu aplikovať.

51. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešnému žalobcovi môže právo na úplnú náhradu trov tohto konania vzniknúť; toto ustanovenie sa musí extenzívnym výkladom (odstraňovanie medzier v práve) aplikovať aj na pozíciu osôb zúčastnených na súdnom konaní. Nakoľko však úspešná žalobkyňa bola úspešná pri výkone svojej štátnej moci a zúčastnené osoby 1/ L.M.FINANC s.r.o., Trnava a 2/ P., O., obaja právne zastúpení, vzhľadom na svoju argumentáciu a procesné návrhy úspešné neboli, nepriznal im konajúci odvolací súd po zmene rozsudku krajského súdu právo na náhradu trov konania.

52. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava vzťahov týkajúcich sa vedenia katastrálneho operátu vychádza z verejnoprávných vzťahov), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 17. januára 2012

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová